

Advies met betrekking tot het ontwerp van controlenormen kredietinstellingen

I. Geraadpleegde teksten:

Wet van 22 maart 1993 met betrekking tot het statuut en het toezicht op de kredietinstellingen, inz. art 50 tot 55, 148 et 150 5B.S. van 19 april 1993)

Memorie van toelichting bij het wetsontwerp met betrekking tot het statuut en het toezicht op de kredietinstellingen (Parl. Doc., Senaat, zitting 1992-1993, nr. 616/1, 15 januari 1993, pp. 49 tot 54)

Erkenningsprocedure van revisoren met het oog op het uitoefenen van de functies van commissaris-revisor of van revisor bij kredietinstellingen (B.S. van 10 april 1993, blz. 8015 et erratum, B.S. van 4 mei 1993, blz. 10017)

Ministerieel Besluit van 4 juni 1993, houdende goedkeuring van het arrest van de Commissie voor Bank- en Financiewezen van 6 april 1993, houdende het reglement tot erkenning van revisoren en van revisorenvennootschappen bij kredietinstellingen (M.B. van 12 juni 1993)

Algemene controlenormen, aangenomen door de Raad van het Instituut voor Bedrijfsrevisoren tijdens de zitting van 2 december 1983 (Vademecum t. II, blz. 157 tot 175)

Specifieke normen, bestemd voor commissarissen-revisoren bij financiële tussenpersonen, aangenomen door de Raad van het Instituut voor Bedrijfsrevisoren tijdens de zitting van 3 december 1982 (Vademecum t. II, blz. 210 tot 219)

P. Dubois: "De controle op kredietinstellingen", bijdrage bij het seminarie van 11 mei 1993 over de hervorming van de kredietinstellingen.

D. Van Woensel: "Revisorale controle in kredietinstellingen en portefeuillemaatschappijen", in "De geld- en kapitaalmarkt. Nieuwe wetgeving en recente ontwikkelingen. Financiewezen nu en morgen", Deel 2, Brugge, Die Keure, 1993.

II. Advies

Het ontwerp van controlenormen is hoofdzakelijk een aanpassing van de specifieke controlenormen, bestemd voor commissarissen-revisoren bij financiële tussenpersonen, aan het nieuwe wettelijk kader waarin ze thuis horen evenals aan de algemene controlenormen die een jaar na de specifieke controlenormen werden aangenomen.

Hierbij roept het ontwerp van controlenormen amper commentaar op.

Enkel de vijfde paragraaf verdient enkele bemerkingen.

Inderdaad, het overmaken van verslagen door de erkende commissaris-revisor aan de Commissie voor Bank- en Financiewezen, en, meer in het bijzonder, de medewerking van de erkende commissaris-revisor aan het prudentieel toezicht komt weliswaar uitvoerig aan bod in het ontwerp van normen, maar het andere aspect van de opdracht van de commissaris-revisor bij kredietinstellingen (te weten de klassieke opdracht van de commissaris-revisor bij een handelsvennootschap) lijkt enigszins uit het oog te zijn verloren.

Ofschoon dit nochtans duidelijk wordt vermeld in punt 1.2 (eerste alinea) zegt het ontwerp van normen bijvoorbeeld niet dat, volgens artikel 55 van de wet van 22 maart 1993, de erkende commissarissen-revisoren verplicht zijn aan de leiding van de kredietinstellingen de periodieke of bijzondere verslagen over te maken die handelen over de

organisatie, de werkzaamheden en de financiële structuur van de instelling en die ze richten aan de Commissie voor Bank- en Financieuzen of dat ze, in het kader van deze klassieke opdracht, eveneens de geconsolideerde jaarrekening van de kredietinstellingen dienen te certificeren (art. 50 van de wet).

Wat betreft paragraaf 5.3, zou de aandacht dienen gevestigd te worden op artikel 55, eerste alinea, 4°, a, dat stelt dat erkende commissarissen-revisoren verplicht zijn “op eigen initiatief verslag uit te brengen aan de Commissie voor Bank- en Financieuzen, zodra ze kennis krijgen van beslissingen, feiten of ontwikkelingen die de positie van de kredietinstelling financieel of op het vlak van haar administratieve en boekhoudkundige organisatie of van haar interne controle, op betekenisvolle wijze kunnen beïnvloeden”.

Het gaat immers duidelijk om een beschikking die aan de erkende commissaris-revisor een preventieve rol toekent. Dit moet derhalve duidelijk worden onderstreept.

Tenslotte gebruikt de wet van 22 maart 1993, en meer in het bijzonder artikel 55 met betrekking tot de opdracht van het beroep de term “erkende commissaris-revisor”. In het ontwerp van controlenormen worden evenwel enkel de woorden “commissaris-revisor” gebruikt. (cfr. nochtans de eerste alinea van het voorwoord). De reden van dit verschil is niet meteen duidelijk. Immers volgens art. 50 van de wet mag “de opdracht van commissaris-revisor, zoals bedoeld in de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, in de kredietinstellingen naar Belgisch recht enkel worden toevertrouwd aan één of meer revisoren of één of meer revisorenvennootschappen die daartoe zijn erkend door de Commissie voor het Bank- en Financieuzen overeenkomstig artikel 52”. Het zou wellicht nuttig zijn het taalgebruik op dit punt in overeenstemming te brengen.